

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3042/2020
25.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Огњен Ђурић адвокат из ..., против тужене Народне банке Србије са седиштем у Београду, ради поништаја решења, враћања на рад и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4483/17 од 23.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 25.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4483/17 од 23.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 14380/10 од 01.03.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се поништи као незаконито решење тужене Г бр. ... од ...2008. године и да се обавезе тужена да је врати на рад. Ставом другим изреке, одбачена је тужба у делу којим је тужилца тражила да се обавезе тужена да је распореди на послове и радне задатке који одговарају њеном звању, стеченом радном искуству и стручној спреми. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужена на исплату накнаде штете због изгубљене зараде у укупном износу од 2.733.271,59 динара са законском затезном каматом на појединачне новчане износе наведене у овом ставу изреке почев од означених датума па до исплате. Ставом четвртим изреке, одбачена је тужба у делу којим је тужилца тражила да се обавезе тужена да у име и за рачун тужиле код надлежних установа за обавезно социјално осигурање - Фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Републичког фонда за здравствено осигурање и Националне службе за запошљавање, обрачуна и уплати припадајуће доприносе на наведене разлике зараде за период од 31.03.2008. године до 31.05.2016. године. Ставом петим изреке, одбијен је компензациони приговор тужене истакнут у поднеску од 22.10.2014. године. Ставом шестим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4483/17 од 23.11.2018. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 14380/10 од 01.03.2017. године у првом, другом, трећем, четвртном и шестом ставу изреке, а жалба тужиле у том делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке,

одбачена је као недозвољена жалба тужиле изјављена на став пети изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 14380/10 од 01.03.2017. године. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 399. и члана 439. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 125/04 и 111/09 - ЗПП) који се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11), Врховни касациони суд је нашао да тужилина ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису основани наводи ревизије о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 361. став 1. у вези члана 8. ЗПП, учињеној у поступку пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је била у радном односу код тужене и обављала је послове ... Тужена је 21.02.2008. године донела Правилник о изменама и допунама Правилника о унутрашњој организацији и Правилник о изменама и допунама Правилника о систематизацији радних места и коефицијентима за вредновање истих. Овим општим актима, који су објављени на огласној табли 21.02.2008. године и ступили на снагу осмог дана од дана објављивања, извршене су организационе промене тако што је укинута организациона јединица - група за одржавање хигијене и сва радна места у тој јединици, па и радно место ... на које је тужилца била распоређена. Тужена је 28.11.2007. године донела и Програм решавања вишка запослених којим је утврђен списак запослених за чијим радом ће престати потреба у наредних 90 дана. Решењем тужене од ...2008. године тужилци је престао радни однос због престанка потребе за њеним радом услед организационих промена и укидања послова које је до тада обављала. Тужилци су измирена сва дуговања из радног односа, укључујући и отпремнину.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Оспорено решење је законито јер је донето у складу са чланом 179. став 1. тачка 9. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“, број 24/05). Извршеним организационим променама код тужене укинута су послови ... које је тужилца обављала и зато је престала потреба за тим пословима, а тужилци је исплаћена отпремнина.

У ревизији се понављају наводи жалбе да општи акти тужене којима су извршене измене у организацији и систематизацији послова нису објављени на

огласној табли и да зато нису ни могли ступити на правну снагу. Ови наводи нису основани јер из чињеничног утврђења следи да су општи акти објављени 21.02.2009. године, а не постоје други докази о супротном. Нема правних сметњи да општи акт којим се врши измена у организацији тужене (укида организациони део - група за одржавање хигијене) и општи акт којим се мења систематизација послова (укидају полови ...) истог дана ступе на правну снагу. Тужиљи је истог дана када је донето решење о престанку радног односа исплаћена отпремнина, тако да нема повреде члана 158. Закона о раду.

Сходно изложеном, на основу члана 405. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић